

[Socialministeren.]

alle partier her i folketinget kan være enige i.

Jeg talte ikke om, at der skulle være nogen tale om social hensyntagen. Jeg sagde, at det, der var problemet var at få alle pladserne udyttet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Poul Dam til undervisningsministeren:

„Kan ministeren sikre, at der ikke sker kønsdiskriminering ved universiteters og højere læreanstalters karaktergivning og ansættelser?“

Skriftlig begrundelse:

Spørgsmålet er foranlediget af tidsskriftet Kritik, nr. 22. Side 85 i dette nummer af tidsskriftet gengives en statistisk undersøgelse af de karakterer, der er givet til afsluttende eksamen i dansk ved Københavns universitet fra og med sommereksamen 1965 til og med sommereksamen 1970. Det fremgår heraf, at gennemsnitskarakteren for mandlige eksaminander var 6,93, for kvindelige kun 6,40. Karakterer under 6 forekom med hyppigheden 18 pct. hos mænd og hyppigheden 36 pct. hos kvinder, mens karakterer over 8 forekom med hyppigheden 16 pct. hos mænd og blot 3 pct. hos kvinder.

Side 86-88 interviewes professor, dr. phil. Aage Henriksen, som bl. a. udtaler:

„Man forbeholder de høje karakterer til dem, der på en eller anden måde er i stand til at tage selve metode- og videnskabsproblemerne op og formulere sig kort og stringent om dem; men de piger, hvis evne jeg vurderer meget højt, de kan egentlig ikke det og gør egentlig ikke det“, og: „Hvis jeg blev stillet i en ansættelsessituation, hvor der var forskellige ansøgere, så tror jeg næsten, at jeg selv ville være tilbøjelig til at anbefale en mand, som jeg vidste kunne klare sig i en undervisningssituation.“

Citaterne synes at vise, at den påviste forskel mellem de karakterer, som tildeles henholdsvis mandlige og kvindelige studerende, kan have sammenhæng med en diskriminerende holdning hos visse universitetslærere.

Poul Dam: Jeg skal blot supplere min skriftlige motivering for spørgsmålet med et enkelt punkt, som forekommer mig vigtigt at få understreget.

Jeg mener ikke, at man skal pålægge lærere, professorer eller andre lignende nogen meningscensur. De har lov til at mene, hvad de vil, også om spørgsmålet mandlige og kvindelige intelligentyper — navnlig hvis de ikke er psykologer; hvis de er psykologer og mener noget om det, vil jeg være mere skeptisk. De har lov at mene om det, hvad de vil. Det, der er mit spørgsmål, er, om man kan være sikker på, at disse meninger ikke på en eller anden måde kommer til at øve indflydelse på karaktergivning og ansættelser, således at der kan opstå den utryghed, som åbenbart er opstået i den situation.

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): Jeg vil gerne sige, at de af hr. Poul Dam citerede tal fra nr. 22 af tidsskriftet Kritik i sig selv er opsigtsvækkende, selv om en konkret vurdering af dem må bero på nogle nærmere overvejelser om hele undersøgelsen. Interviewet med professor Aage Henriksen forekommer umiddelbart tankevækkende, men giver mig ikke anledning til særlige bemærkninger, efter at jeg i dag har læst Aage Henriksens kommentar i Politiken.

Det forhold, at bedømmelsen af såvel eksamenspræstationer som ansøgninger foretages af flere bedømmere, eksaminator og en eller to censorer, et bedømmelsesudvalg, skulle imidlertid sikre uvildighed derved, at bedømmerne gensidigt kontrollerer hinanden. Jeg kan yderligere oplyse, at det humanistiske eksamensudvalg på Københavns universitet efter praksis tillader, at eksaminanden på begæring kan overføres til en anden eksaminator. Ved ansættelser kommer dertil, at den endelige afgørelse om bedømmelsesudvalgets indstilling træffes af fakultets- eller fagrådet. I forhold, hvor mennesker skal bedømme mennesker, tror jeg ikke, man kan komme meget længere i retning af uvildighed. Kun i ganske særlig grelle og dokumenterede tilfælde vil der være grundlag for, at ministeriet griber ind i spørgsmål af denne art. Imidlertid er jeg bekendt med, at artiklen i Kritik har givet